

РЕШЕНИЕ

№ 2262

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **13824** по описа за **2019** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. Г. Ч., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. И. Б., със съдебен адрес: [населено място], ж.к. Западен парк [жилищен адрес] против РЕШЕНИЕ № 282691 от 22.11.2019 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 11-ти състав по НАХД № 13850/2019г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-009557/28.05.2019г. издадено от ВПД началник сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, СДВР в частта за наложено наказание в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, предл. пето от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.

Решението се обжалва, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов, с който да отмени наказателното постановление в потвърдената част.

В с.з. касаторът, редовно призован не се явява и не изпраща представител. Не изразява становище по жалбата.

Ответникът – СДВР, Отдел „Пътна полиция“ не представя становище по касационната жалба, редовно уведомен не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор К., който излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно, издадено в съответствие с материалния закон.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Установява се, че със съдебно решение по НАХД № 13850/2019г. Софийски районен съд, НО, 11-ти състав е потвърдил Наказателно постановление № 19-4332-009557/28.05.2019г. издадено от ВПД началник сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, СДВР, с което на касатора е наложена глоба в размер на 100 лв. на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.

От фактическа страна СРС е установил, че на 04.05.2019г. около 21:00 часа, касаторът Ч. управлявал лек автомобил “К. С.” с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по бул. Т. А., с посока на движение от бул. В. към ул. О.. По същото време и в съседната лява лента за движение, малко по-назад се е движел св. И. Б. с управлявания от него автомобил АУДИ А6, с ДК [рег.номер на МПС]. Непосредствено преди кръстовището на [улица]и [улица], касаторът Ч. предприел маневра по престоляване в ляво 9 към лентата за движение на св. Б., без да подаде светлинен сигнал и да се увери, че с това няма да създаде опасност за останалите участници в движението, в резултат на което е реализирал ПТП с движещия се успоредно вляво от него лек автомобил АУДИ А 6 с ДК [рег.номер на МПС], управляван от св. И. Б..

На мястото на произшествието пристигнал свидетеля С. А. Г., който огледал и описал щетите и по двата автомобила, като изготвил докладна записка за случая, скица на ПТП, както и издал протокол за ПТП № 1724040 от 04.05.2019г.

Разпитан в хода на въззивното производство, И. Е. Б. подробно описала как е настъпило ПТП и подписала изготвената от С. А. Г. скица.

Въз основата на събраните доказателства за извършените нарушения, на К. Г. Ч. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ бл. № 091300/04.05.2019 г., който бил предявен на същия, за да се запознае с неговото съдържание. АУАН бил подписан без възражения.

Въз основа на съставения АУАН е издадено НП № 19-4332-009557/28.05.2019г., с което на касатора е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.

От правна страна, предвид събраните в хода на въззивното производство писмени и гласни доказателства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, въззивният съд е приел, че оспореното НП е издадено от компетентен орган, АУАН е съставен, съобразно

изискванията на ЗАНН, във връзка с което е потвърдил и оспореното НП.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Обжалваното решение е правилно и не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от НПК, във вр. чл. 63, ал.1 от ЗАНН за неговата отмяна.

Касационният състав, въз основа на установената от районния съд фактическа обстановка споделя изцяло изведените въз основа на нея правни изводи. При разглеждане на делото съдът не е допуснал твърдените от касатора процесуални нарушения. Събраните доказателства от районния съд са допустими и относими към предмета на спора. Същите са обсъдени поотделно и в съвкупност от районния съд, като изведените правни изводи съответстват на приобщените по делото писмени доказателства-Протокол за ПТП, декларации от участниците в ПТП, Скица на ПТП и показанията на разпитаните свидетели. Въз основа на цялостния анализ на тези доказателства, правилно районният съд е приел, че жалбоподателят е осъществил нарушение по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, тъй като при отклонение в ляво по платното за движение, реализира ПТП с движещия се попътно от ляво в съседната лента лек автомобил АУАД А6 с рег. [рег.номер на МПС] . Изложените от районния съд мотиви в тази насока съответстват на доказателствата по делото и се споделят изцяло от настоящия състав.

Неоснователни са доводите на касатора, развити в депозираната касационна жалба за неправилна респ. непълна квалификация на посоченото в АУАН респ. НП нарушение. В случая от данните по делото, както и от обясненията на разпитания в с.з. св. Б., не може да се направи извод, че предприетата от касатора маневра е извършване на маневра, свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, за да се обоснове извод за квалифициране на нарушението по чл.25, ал.2 ЗДвП. Същите твърдения се подкрепят от приложената по делото скица на ПТП, която отразява именно леко отклонение в ляво на касатора.

Настоящият касационен състав, на база установената от районния съд фактическа обстановка, въз основа на която, съгласно чл. 220 от АПК преценява правилното прилагане на материалния закон приема, за правилни и обосновани изводите на районния съд, че наказаното лице е осъществило от обективна и субективна страна нарушение по чл. 25, ал.1 от ЗДвП, тъй като е предприело извършване на маневра, като се отклонява от лентата в ляво, с която е създавал опасност са участниците в движението респ. е реализирал процесното ПТП. Нарушението е установено по безспорен начин, както от писмените доказателства-Протокол за ПТП, декларации от участниците в ПТП, Скица на ПТП, а така също и от показанията на разпитаните свидетели.

С оглед доказателствата по делото, районният съд правилно е приел, че К. С. е осъществил административно нарушение по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, за което на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП, му е наложено административно наказание „глоба“ в законоустановения абсолютен размер от 200 лева, който не може да бъде намален, предвид разпоредбата на чл. 27, ал. 5 от ЗАНН, съгласно която не се допуска определяне на наказание под предвидения най-нисък размер на наказанията глоба и временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение

на Софийски районен съд Наказателно отделение, 16-ти състав е валидно допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, и същото следва да бъде оставено в сила

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VI-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила РЕШЕНИЕ № 282691 от 22.11.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 11-ти състав по НАХД № 13850/2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: